

Mam wrażenie, że udaje nam się unikać coraz skuteczniej grubszych błędów. Na sukces, wynikający z błędów przeciwników, coraz trudniej więc liczyć, trzeba na niego ciężiej zapracować. Służą temu m.in. dopracowane rozwiązania licytacyjne, których działanie w praktyce możecie tutaj zaobserwować. W tym celu staram się przedstawiać szczegóły naszego systemu (autorski Preser). Zachęcam też innych graczy, aby robili to samo. Służą do tego komentarze pod artykułem, które jednak, siłą rzeczy, dają ograniczone możliwości. W razie chęci podzielenia się z innymi ciekawymi rozwiązaniami gotów jestem udostępnić te łamy na obszerniejsze opracowania.

* * * * *

Rozdanie 1 - remis

[Na 1 stole](#) - WE grają trudne 3BA. Sądzę, że gdyby N w 9 lewie odszedł w ♠ to zerywałby przymus kierowo-pikowy. 3BA=

[Na 2 stole](#) - Identyczna licytacja, zatem ten sam kontrakt, równie szczęśliwa realizacja.

Rozdanie 2 - 2 imp

[Na 1 stole](#) - Trochę naciągnięte otwarcie 1♠ i naciągnięte 3BA. "W widne" każdy chyba na miejscu W zaliczytuje 3

♠

. Ale przy zakrytych kartach i takim longerze ♠ pokusa zagrania 3BA jest naprawdę spora...
3BA-3

[Na 2 stole](#) - Bardziej "poprawna" koncepcja licytacji, ale skończyć musiało się przecież tak samo. 3BA-2

Rozdanie 3 - 10 imp

[Na 1 stole](#) - Przy tym miltonażu jest wiele układów rąk N, gdy 5♣ jest opłacalną obroną 4♣. Ale nie było tak w tym rozdaniu. Nieszczęśliwa obrona idącej jednak (!) końcówki ♣.

[Na 2 stole](#) - Pokazano jak łatwo licytuje się i wygrywa 4♣.

Rozdanie 4 - 1 imp

[Na 1 stole](#) - Dobry kontrakt 4♣ =

[Na 2 stole](#) - To samo +1

Rozdanie 5 - 10 imp

[Na 1 stole](#) - I znów WE decydują co się gra, ale ręce tak układowe, że przechodzi to najśmielsze oczekiwania. 4♠+2

[Na 2 stole](#) - Rewelacyjne 6♠! Ciekawą odzywką jest 2♠, które pozostawia drogę do uzgodnienia ♠ z 3. w tym kolorze lub 4.

♠
(przydałby się jednak alert). Ustawiając tak licytację W zapewnił sobie ostatecznie słowo. Sądzę, że kluczem sukcesu był super-fit ♠ i to, że na wiście zatrzymanie ♠ nie było podgrywalne (co jednak przy krótkości okazało się obojętne).

Rozdanie 6 - 1 imp

[Na 1 stole](#) - Nic specjalnego.

[Na 2 stole](#) - PAS gracza N wynikał chyba z faktu posiadania wartości w kolorach przeciwników, bo siła upoważniała do zabrania głosu. No i dało to spodziewany zapewne wynik. 1BA-1

Rozdanie 7 - 11 imp

[Na 1 stole](#) - Po Pasie partnera N uznał, że jego ręka nadaje się najlepiej do bloku. 2♠ to dowolna dwukolorówka. Wyjątkowo jednak S miał całkiem niezłą rękę i wyjątkowo też nie uznał, że warto szukać czegoś innego. Partner mógłby mieć np. 6♠ i 4. ♠, z którymi odpowiedzią na 2BA byłoby 3♠. Byłoby już całkiem wysoko. Ale też, oczywiście, N mógłby mieć każdą 5., co dawałoby lepsze a nawet dużo lepsze sfitowanie koloru atutowego. W sumie chyba nienajlepsze wybory obu graczy. Moim zdaniem, z ręką N w naszym systemie można wejść 1

Mecz 29-01-2014

Wpisany przez januus

środa, 29 stycznia 2014 23:00 - Poprawiony czwartek, 30 stycznia 2014 21:13

□

(

□

lub oba kolory starsze min. 4-4). 2□ +2

[Na 2 stole](#) - Tutaj N zachował się podobnie wchodząc Wilkoszem. Obaj gracze sprzedali później swoje nadwyżki dochodząc gładko do 4 □ =

Rozdanie 8 - 3 imp

[Na 1 stole](#) - Prosta licytacja i tyleż dobry co szczęśliwy (ze względu na □) kontrakt. 3BA=

[Na 2 stole](#) - Idea podobna, choć N był nieco ostrożniejszy. 3BA+3

Rozdanie 9 - 1 imp

[Na 1 stole](#) - Dlaczego N spasował? Prawdziwy hazard, bo partner może mieć na końcówkę (choćby w □), a ewentualne nadróbki są po 200. Kuszenie losu, podobnie jak [w](#)

[ostatnim meczu](#)

w rozdaniu 12 - PAS na otwarcie partnera 1□. Skończyło się 1

□

X=

[Na 2 stole](#) - Tutaj S wszedł 1BA i N wiedział już, że końcówka jest nierealna, więc wybrał PAS. 1BA-2

Rozdanie 10 - 14 imp

[Na 1 stole](#) - Swoim wejściem S sprzedał rękę na samych $\spadesuit$. Dwukolorówkę z tym kolorem pokazujemy wchodząc 3 w młodszy ([więcej...](#)). Ze względu na założenia i słabą rękę zdecydowałem się jednak na mniejszą wysokość wejścia ukrywając przy tym 5.

$\spadesuit$

. Sądzę, że gdybym w tych założeniach wszedł 3

$\spadesuit$

, to partner bardzo poważnie rozważałby podniesienie na 4 $\spadesuit$. Nie mam jednak wystarczająco silnej ręki. W sumie wygraną dawała tylko spadająca w drugim sztychu

$\spadesuit$

D, więc nie ma co zarzucać nietrafności tej licytacji.

[Na 2 stole](#) - S zachował się podobnie jak na pierwszym stole - wszedł 2 $\spadesuit$, tyle że tu WE nie mieli wątpliwości, że chcą grać 4 $\spadesuit$. Z pozycji N widać tak naprawdę tylko dwie lewy, więc liczył widocznie na jakieś wartości u partnera (wejście popartyjne). No i stało się 4

$\spadesuit$

x=

Moim zdaniem ryzyko dania kontry było niepotrzebne. Czysta kalkulacja wskazuje, że do zyskania jest +100, a do stracenia -170 (przy założeniu że jest szansa na wpadkę co najwyżej -1). Wydaje się, że przy tego rodzaju decyzji warto zwracać uwagę jak przeciwnicy dochodzą do swojego kontraktu. Tutaj licytacja miała charakter niewymuszony, do tego przeciwnicy prawdopodobnie dyskutowali brak wartości w $\spadesuit$.

Rozdanie 11 - 1 imp

[Na 1 stole](#) - Tradycyjnie 1 $\spadesuit$ oznacza u nas brak starszych kolorów (!). Zwracam uwagę na 2 $\spadesuit$,

które jest inwitujące i przy okazji wskazuje 3.

□

(to wynalazek pn.

[krótki transfer](#)

). Tym razem tak się złożyło, że N miał 4.

□

i minimum siły, więc przyjął moją ofertę i zagraлиśmy 2

□

=

[Na 2 stole](#) - Tradycyjna licytacja i 1BA+2. Mogło być nawet +3 (niewykorzystana □ 6). Ciekawe, co na to specjaliści od bilansu?

Rozdanie 12 - remis

[Na 1 stole](#) - Prosta i skuteczna licytacja.

[Na 2 stole](#) - Tutaj E wybrał nieco inną drogę, ale skutek musiał być ten sam.

Rozdanie 13 - □ remis

[Na 1 stole](#) - Jak widać, gramy bez strachu słabym 1BA w każdych założeniach. W sumie okazało się, że znaleźliśmy najlepszy w tym rozdaniu kolor do gry. Wobec przewagi siły przeciwników oddaliśmy jednak grę (i słusznie). 2 □ +1

[Na 2 stole](#) - Też grają WE, ale 1□ +1.

Rozdanie 14 - 1 imp

[Na 1 stole](#) - Odpowiedź 1♣ ma u nas kilka znaczeń (można to zobaczyć [tutaj...](#)). Powiem więc krótko, że pokazanie przez Odpowiadającego drugą odzywką jakiejś większej siły gwarantuje zawsze dokładnie 5.

♣

. Wielkich nadwyżek N nie ma, ale warto byłoby chyba pokazać bardzo dobry fit

♣

licytując choćby 3karo. 3BA+1

[Na 2 stole](#) - No cóż, szkolnie to chyba odpowiada się 2♣ (transfer), a potem licytuje 3BA. N obawiał się pewnie o zatrzymanie w bocznych kolorach, ale przecież 3BA byłoby grane z „dobrej” ręki. Ważne, że wyszło 4♣, a nawet dało +1. W sumie każdy ma prawo do własnej interpretacji.

Rozdanie 15 - remis

[Na 1 stole](#) - Najlepiej wygląda 2♣ na NS, ale w tych założeniach gracze tej linii nie zdecydowali się wejść do licytacji. 1BA-1

[Na 2 stole](#) - To samo.

Rozdanie 16 - ♠ 8 imp

[Na 1 stole](#) - Zdarza nam się z partnerem wchodzić do licytacji 2BA z 6-4 w młodszych. Czasem źle się to kończy, dlatego za tym nie przepadam. Po przemyśleniu zalet i wad (zysków i strat) dopuszczamy jednak takie wejścia przed partią. W tym przypadku okazało się to strzałem w 9 (10 można dostać za szlemika).

[Na 2 stole](#) - Po wejściu 2♠ nie było szans na znalezienie przez NS obrony karowej. Za to kontra od S mogła chyba wisieć w powietrzu, ale też pachniało wyjątkowymi układami. Rzeczywiście, skok na 4♠ ma odpowiednie walory i sprawdza się w każdym wariantcie ręki partnera.

* * * * *

Średnia 4 imp/rozdanie (suma 64 imp.). To załuga aż 4-ch grubych zapisów, bo 9 rozdań było praktycznie remisowych (z tolerancją 1 imp).

{comments on}